

Factsheet premieheffing DGS en Depositogarantiefonds

Juli 2024

Sinds 2016 betalen Nederlandse banken ieder kwartaal een bijdrage aan het Depositogarantiefonds ("DGF"), dat medio 2024 de doelomvang van 0,8% van de gegarandeerde deposito's heeft bereikt. De financiële middelen worden in liquide vorm aangehouden zodat deze direct kunnen worden ingezet om vergoedingen uit hoofde van het depositogarantiestelsel ("DGS") uit te keren. In deze factsheet wordt o.a. uitgelegd hoe de bijdragen worden vastgesteld, hoe de middelen worden beheerd en wat er gebeurt na een DGS-uitkering.

Hoe is het ex ante fonds opgebouwd?

In lijn met Europese regelgeving¹ heeft het DGS een fonds. Uit dit fonds kunnen DGS-vergoedingen en een bijdrage aan resolutie worden gefinancierd. In de Europese regelgeving is als minimumvereiste opgenomen dat de beschikbare financiële middelen, tot stand gekomen via bijdragen van banken, een minimale doelomvang hebben van 0,8% van de gegarandeerde deposito's ("**de depositobasis**").

In de Nederlandse regelgeving² is geregeld dat het fonds op peil blijft doordat banken per kwartaal een bijdrage aan het DGF afdragen. Na een uitkering zal het fonds geleidelijk weer opgebouwd

worden, zodat de omvang tijdig weer gelijk is aan het doelniveau.

Het DGF bestaat uit een algemeen gedeelte en een individueel gedeelte. De bijdragen aan het algemene gedeelte worden risicogewogen vastgesteld.

Het individueel gedeelte omvat het totaal van de individuele saldi van de deelnemende banken. De doelomvang van het individuele saldo van een bank is 0,4% van diens depositobasis. De doelomvang van het algemeen gedeelte is 0,4% van de depositobasis van de banken gezamenlijk, waarbij het aandeel per bank afhankelijk is van de risicoscore van die bank.

¹ Deposit Guarantee Scheme Directive (Directive 2014/49/EU)

² Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft ("Bbpm").

Hoe stelt DNB de bijdragen vast die banken aan het fonds moeten afdragen?

DNB is verantwoordelijk voor de premievaststelling en stuurt de banken voor iedere kwartaalbijdrage een beschikking. Hierin staat de hoogte van de bijdrage en wanneer deze namens het DGF wordt geïnd. DNB stelt de bijdragen vast op basis van de formules die in de nationale regelgeving zijn vastgelegd.³

DNB stelt de bijdragen vast op basis van de gegarandeerde deposito's die de banken in het voorgaande kwartaal hebben gerapporteerd. DNB beoordeelt of de Individueel Klant Beeld (IKB) opgave van een bank als basis kan dienen voor de premieberekening.⁴ Indien dat niet het geval is, bepaalt DNB de depositobasis op basis van de aantallen rekeningen en saldi uit de DGS-kwartaalrapportage.⁵

De wijze van berekening van de bijdragen is afhankelijk van of het fonds op het vereiste niveau is of dat zij aan het opbouwen is. Als het fonds gelijk is aan de doelomvang, dient het fonds op peil gehouden te worden. Dit geldt voor zowel het individuele gedeelte als voor het algemene gedeelte. Het fonds zit in een opbouwfase als de financiële middelen in het fonds gebruikt zijn en het fonds (deels) opgebouwd moet worden.

2.1 Het fonds heeft de doelomvang bereikt en moet op peil gehouden worden.

De bijdrage aan het individuele saldo wordt gebaseerd op de depositobasis van de betreffende bank. De bijdrage aan het individuele saldo is het bedrag dat banken moeten bijdragen om dat saldo van de aan te vullen tot 0,4% van de depositobasis per ultimo van het voorgaande kwartaal (het "toetsmoment", ofwel referentiedatum). Als het saldo de doelomvang heeft bereikt, worden er geen bijdragen geheven.

De bijdrage aan het algemene gedeelte wordt gebaseerd op het (gewogen) aandeel van een bank in de depositobasis van de gehele sector: wanneer de toename van de depositobasis van de gehele sector ervoor zorgt dat het saldo van het algemene gedeelte onder de doelomvang is gekomen, dragen banken bij aan het algemeen saldo. Wat een individuele bank moet bijdragen, is afhankelijk van het aandeel van deze bank in de toename van het totaal van de risicogewogen gegarandeerde deposito's. Alleen banken waarvan de depositobasis sinds de vorige premievaststelling is toegenomen zijn een bijdrage aan het algemeen saldo verschuldigd. Zij dragen bij naar rato van hun aandeel in de risicogewogen depositotoename. De risicoweging wordt bepaald aan de hand van van risico-indicatoren. Die methodiek is opgesteld op basis van richtsnoeren van de Europese Bankenautoriteit (zie factsheet Risicomethodiek). Een bank met een relatief hoog risicoprofiel draagt meer bij. Als het algemeen gedeelte de doelomvang heeft bereikt, worden er geen algemene bijdragen geheven.

2.2 De financiële middelen in het fonds zijn gebruikt en het fonds moet (deels) opnieuw opgebouwd worden.

De bijdrage aan het individuele saldo wordt gebaseerd op de depositobasis van de betreffende bank en bestaat uit een basisbijdrage en een suppletie:

- De **basisbijdrage** is het bedrag dat banken moeten bijdragen om 1/T van de doelomvang (0,4%) op te bouwen, uitgaande van haar depositobasis per ultimo van het voorgaande kwartaal (het "toetsmoment", ofwel referentiedatum). T is het aantal kwartalen waarin het fonds haar doelomvang bereikt moet hebben.

³ Bijlage B van het Bbpm.

⁴ Dit gebeurt op basis van een rapport van de interne auditdienst van de bank en de assuranceverklaring van de externe accountant (ISAE 3402 verklaring).

⁵ Deze berekening is over het algemeen enkele procenten hoger, omdat er geen rekening gehouden wordt met het feit dat een rekeninghouder meerdere rekeningen kan hebben.

■ De **suppletie** is het bedrag dat banken moeten bijbetalen ("suppleren"), wanneer het saldo dat tot dan toe is opgebouwd (inclusief toegerekend rendement, zie paragraaf 4) lager is dan wat op basis van de huidige depositobasis in het fonds had moeten zitten. Dat kan het geval zijn wanneer de depositobasis sinds de vorige premievaststelling is toegenomen. Met behulp van de suppletie wordt gecorrigeerd dat over deze toename in de hele voorgaande periode geen premie-opbouw heeft plaatsgevonden. De suppletie kan niet lager zijn dan nul: de banken ontvangen geen restitutie indien de deposito-omvang is gedaald.

De bijdrage aan het algemene gedeelte wordt gebaseerd op het (gewogen) aandeel van een bank in de depositobasis van de gehele sector en bestaat uit een risicobijdrage en een risicosuppletie:

■ De door een bank verschuldigde **risicobijdrage** wordt vastgesteld op basis van een risicowegingspercentage, dat wordt vastgesteld

met behulp van risico-indicatoren (zie factsheet Risicomethodiek). De risicobijdrage is wat de banken moeten inleggen om 1/T van de doelomvang voor het algemene gedeelte (0,4%) op te bouwen, uitgaande van de depositobasis per ultimo van het voorgaande kwartaal. Wat een individuele bank moet bijdragen, is afhankelijk van het aandeel van deze bank in het totaal van de risicogewogen gegarandeerde deposito's. Een bank met een relatief hoog risicoprofiel draagt meer bij.

■ De **risicosuppletie** is het bedrag dat banken moeten bijbetalen ("suppleren"), wanneer het saldo dat tot dan toe is opgebouwd (inclusief toegerekend rendement, zie paragraaf 4) lager is dan wat op basis van de huidige depositobasis in het fonds had moeten zitten. Alleen banken waarvan de depositobasis sinds de vorige premievaststelling is toegenomen zijn een risicosuppletie verschuldigd. Zij dragen bij naar rato van hun aandeel in de risicogewogen depositotoename.

Wat gebeurt er met de opgebouwde saldi bij bankmutaties?

Fusies, omzettingen van dochterondernemingen in bijkantoren of soortgelijke mutaties kunnen gevolgen hebben voor de DGS-dekking en het saldo van het fonds:

■ Bij een mutatie **naar een andere lidstaat** worden de betreffende gegarandeerde deposito's niet langer door het Nederlandse DGS gedekt maar door een DGS in een andere lidstaat van de EU. De bijdragen aan het Nederlandse DGF die zijn gedaan 12 maanden voorafgaand aan de mutatie worden overgedragen aan het buitenlandse DGS.⁶ Het eventueel resterende saldo vloeit over naar het algemene gedeelte van het DGF. Bij een overdracht van een deel van de gegarandeerde deposito's vindt de premie-overdracht naar rato plaats. Het over te dragen bedrag gaat ten laste van het individuele saldo van de betreffende bank. Indien

niet toereikend wordt het meerdere verstrekt vanuit het algemene gedeelte van het fonds.

■ Een **nieuwe bank** met zetel in Nederland treedt automatisch toe tot het DGS en is vanaf dat moment bijdragen aan het fonds verschuldigd. Dat geldt ook wanneer een Nederlands bijkantoor van een buitenlandse bank wordt omgezet in een dochter. Wanneer het een bank uit de EU betreft, krijgt het DGF (een deel van) de bijdragen, die de bank in de voorgaande 12 maanden aan het buitenlandse DGS heeft betaald, overgedragen. Het overgedragen bedrag wordt deels aan het algemene gedeelte toegevoegd en deels aan het individuele saldo van de toetredende bank.

■ Wanneer twee banken die aan het Nederlandse DGS deelnemen gaan **fuseren** of wanneer een

⁶ Overeenkomstig artikel 14, derde lid, van de DGS-richtlijn (zie artikel 29.20, eerste lid, van het Bbpm).

bank **toetreedt tot een groep banken**, worden de opgebouwde individuele saldi bij elkaar opgeteld. Bij **uittreding van een bank uit een groep** wordt het opgebouwde individuele saldo van de groep tussen de uittredende bank en de rest van de groep verdeeld, naar rato van de depositobases op het laatste voorafgaande toetsmoment.⁷

- Bij een (gedeeltelijke) **overdracht van gegarandeerde deposito's** tussen twee aan het Nederlandse DGS deelnemende banken, vindt een (gedeeltelijke) overheveling van het individueel saldo plaats. Deze overheveling is mogelijk tot

een maximum van 0,4% van de omvang van de overgenomen gegarandeerde deposito's. Indien er nog gelden overblijven gaat het meerdere niet mee over, maar vloeit het over naar het algemene gedeelte van het DGF.

- Verplichtingen voor banken en rechten voor depositohouders in het geval van mutaties worden uiteengezet in de factsheet 'DGS-verplichtingen bij bankmutaties'.

De bovenstaande lijst is niet uitputtend.

Hoe worden de beschikbare middelen door het DGF belegd en hoe beïnvloedt het rendement de premieheffing?

De bestuurders van het DGF zijn verantwoordelijk voor het beheer van de financiële middelen.

Het DGF-bestuur stelt het beleggingsbeleid vast, binnen de randvoorwaarden die door de overheid zijn bepaald. De middelen dienen liquide te worden aangehouden in lijn met de Europese DGS-richtlijn.

In 2018 is het DGF, als publiekrechtelijke entiteit, door de Minister van Financiën aangewezen om deel te nemen aan Schatkistbankieren. Dat betekent dat de financiële middelen sinds eind 2018 worden aangehouden op een rekening-courant bij 's Rijks Schatkist. Het Agentschap van het Ministerie

van Financiën publiceert dagelijks de rentestanden voor deze rekening. Met het Agentschap zijn procedures afgesproken die waarborgen dat de middelen snel beschikbaar worden gesteld indien wordt besloten om het DGS te activeren.

Indien een positief (of negatief⁸) rendement is behaald, verhoogt (of verlaagt) het DGF daarmee het algemene gedeelte en de individuele saldi in het individuele gedeelte van het fonds. Dat gebeurt naar rato van de omvang van de respectievelijke gedeeltes van het fonds op het moment van de verhoging of verlaging.

⁷ Artikel 29.18, tweede lid, van het Bbpm.

⁸ Dat geldt ook voor kosten die ten laste van het fondsvermogen gaan (zoals kosten voor de kredietfaciliteit).

Hoe worden de financiële middelen gebruikt voor een DGS-uitkering?

het DGF vanuit het fonds financiële middelen beschikbaar stelt om vergoedingen uit hoofde van het DGS uit te keren, gebeurt dat achtereenvolgens ten laste van:

- a. het individuele saldo van de betalingsonmachtige bank;
- b. het algemene gedeelte;
- c. de individuele saldi van de overige banken in het individuele gedeelte naar rato van deze individuele saldi.

Wanneer de beschikbare middelen in het DGF ontoereikend zijn, stelt DNB (ex post) buitengewone bijdragen vast. Zie factsheet buitengewone bijdragen.

Na een DGS-uitkering heeft het DGF een vordering op de boedel van de failliete bank. Op het moment dat het DGF een vergoeding uit hoofde van het DGS aan een deposithouder uitkeert, treedt het DGF in de rechten die de deposithouder op de bank had (subrogatie).⁹ Het DGF dient een vordering in bij de curator. Vanwege de preferente status van de gegarandeerde deposito's in de crediteurenhiërarchie, met inbegrip van vorderingen van het DGF vanwege de subrogatie¹⁰, is de kans groot dat de vordering

wordt voldaan middels boedeluitkeringen. Er kunnen echter meerdere jaren voorbijgaan voordat de vordering wordt voldaan. Om weer tijdig over voldoende financiële middelen te kunnen beschikken, zal DNB in de tussentijd nieuwe bijdragen vaststellen om het DGF weer op peil te brengen.

In de regelgeving is vastgelegd hoe de bedragen die het DGF uit de boedel krijgt uitgekeerd, worden verdeeld. Eerst restitueert het DGF de banken die buitengewone bijdragen hebben betaald (zie factsheet buitengewone bijdragen). Als een bank nog openstaande betalingsverplichtingen heeft staan voor de buitengewone bijdragen dan mag dit verrekend worden. Vervolgens komen resterende baten ten goede aan het fonds, eerst aan de individuele saldi van de banken die zijn aangesproken, en tot slot aan het algemene gedeelte. Een eventueel krediet bij derden, dat bijvoorbeeld is aangegaan met een commerciële kredietfaciliteit, wordt in principe afgelost met buitengewone bijdragen.

Disclaimer

Aan dit document kunnen geen rechten worden ontleend. De regelgeving is leidend.

⁹ Artikel 3:261, vijfde lid, van de Wet op het financieel toezicht.

¹⁰ Artikel 212ra, eerste lid, van de Faillissementswet.